Ч. 45. Второк 10 марта (26 лютого) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостьвах на провинциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року „	2·40
на чверть року „	1·20
місячно . . . „	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року „	5·40
на чверть року „	2·70
місячно . . . „	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З Німеччини. — Положене в Портуґалиї. — Фінансове положене Америки. — З Чорногори.

„Conserv. Corresp." доносить, що після дотеперішних диспозиций парлямент збере ся на перше засідане в понеділок дня 23 с. м. о год. 3 по пол. На тім засіданю буде внесене предложене про контингент рекрутів. Русини, соціял-демократи, католицко-національні партиї та ґр. Штернберґ внесуть наглячі внесеня в справі соймових виборів. Ті внесеня займуть перші засіданя. Коли би буджетова комісия не полагодила буджету до дня 23 с. м., то буде мусіла полагодити єго в першім тиждни цьвітня, бо друге читане буджету мусить бути покінчене до дня 7-го цьвітня, так щоби справа була цілком полагоджена перед зібранем делеґациї на слідуючу сесию, яка розпічне ся дня 25 мая.

З огляду на недостачу часу потревають Великодні ферії коротше, як звичайно. Є більше чим правдоподібне, що посольска палата по замкненю другої сесиї делеґацийної не збере ся, бо в липни мають відбути ся сесиї нововибраних соймів, а в першій лінії ческого, галицкого і країньского. Не є виключена така евентуальність, що в літних місяцях буде радити постійна комісия парляменту над предложенем про убезпечене на старість і неспосібність до праці. Правительство рішило ся внести ті предложеня в найблизшій сесиї; саме тепер відбувають ся міжміністериальні конференциї, визначені головно для проєкту того обезпеченя.

Делеґациї мають зібрати ся дня 25 мая м. и. тому, що угорскому правительству розходить ся о те, щоби в найблизшій делеґацийній сесиї засідали ті самі угорскі делеґати, що й доси. Коли би делеґацийна сесия мала припасти аж на осінь, то се було би неможливе, бо до того часу сесия угорского сойму була би замкнена і треба би в осени переводити вибір нових делеґатів.

Підчас розправ над буджетом уряду внутрішних справ Німеччини заявив держ. секретар, Бетман-Гольвеґ в справі леґітимаций для робітників, що уважає внутрішні леґітимациї в краю для заграничних робітників конечними. Леґітимациї будуть виставляти поліцийні уряди безплатно. Розпорядженє то не єсть суперечне з торговельними договорами і законом, а відносить ся тілько до тих заграничних робітників промислових і рільних, що перебувають на пруский територии. Зарядженє пруского міністра не вводить пашпортового примусу. Супротив великого запотребованя треба числити ся з робітниками, які приходять з поза границі — при сім однак єсть рішене правительство попирати всяке змагане до сотвореня в краю робітничої верстви.

„Köln. Ztg." доносить з Лісбони, що провідник републиканців Альтоім, який перед кількома днями впевнював королеву-вдову, що ручить за те, що атентати на королівску родину не повторять ся, коли політичним переступникам буде уділена амнестия, заявляє тепер, що не буде поборювати монархії під двома условинами: передовсім мусить бути основно зреформована конституция краю, а до того треба значно обнизити цивільну лісту. Тепер в порозуміню з числом населення єсть портуґальский двір найдорожший в сьвіті, а конституция з 1882 року пережила ся цілком. Монархія може удержати ся лише по справленю тих хиб. — Часописи подали чутку, що молодий король Мануель II. має незабаром подружити ся з кн. Вікториєю прускою. Се висновують м. и. з того, що цісар Вільгельм вибирає ся в гостину до Лісбони.

Король Мануель II. додержав зложеного при вступленю перед місяцем на престол приречення. Привернув він конституцию, позаяк на

---

3)

Артисти і їх штука.

Образки із сучасної і давнійшої культури.

Після Де Во, Остена і др.

написав К. В.

(Дальше).

Тінґель-Танґель.

Вже розпочали ся були наші фелетони, коли у віденьскій „N. fr. Presse" під заголовком „Tiger im Varicté" появила ся подібна до нашої розвідка, в котрій безіменний автор, зачинаючи подібними словами як і ми, подає так знамениту характеристику театру ріжнородностий, що хочемо і наших читателів познакомити з нею.

У всіх сьвітових містах — каже автор — знаходять ся тепер театри ріжнародностий а також і по малих містах суть деякі, але там називають ся они Тінґель-Танґлями. Впрочім ріжнить ся Тінґель-Танґель від Варієте лиш степенем а не сутию. Початок обох єсть ярмарочна буда. То єсть перша форма в ряді розвитку, котрого послідною точкою можна поки-що уважати може театр Ампір (Empire) в Льондоні.

Тут мусимо на хвильку покинути нашого автора а сказати кілька слів про Тінґель-Танґель. Сам чисто звуковим словом, придуманим у Відни, називають поправді лиш згірдливо посліднійші каварні по великих містах, підчас коли порядніїші уживають француской назви Cafe chantant (кафе шантант) значить ся, каварні, в котрих виступають співаки і співачки другого й дальшого вже степеня.

Та й по наших більших містах були давнійше такі Тінґель-Танґлі; они суть ще й нині, лиш закинули сю первістну свою назву, котра занадто відстрашувала публику. Але в перших початках, коли була ще модна, вабила дуже. Львів мав у вісімдесяти роках минувшого столітя кілька таких Тінґлів, ліпших і гірших, з котрих найліпший містив ся при ул. Фредра і поправді не вивішував дуже своєї фірми. Одна подія з того Тінґля може нам найліпшу подати характеристику тих заведень в нашім краю та виступаючих в них артистів і артисток.

Чи то було в червни чи липни і котрого саме дня, се меншої ваги; досить, що пізно вечером в каварни Шнайдера при ул. Академічній, котра тоді була наймоднійша, сиділо трох мужчин, Русинів, — двох з них, одного навіть дуже недавно, покрила сира земляця — і начитавшись газет, завели політичну балаканку. Звичайно кажуть, що де двох Русинів зійде ся, там три політики; тут однак було трох Русинів а одна політика. Таку згоду треба було якось ще більше зазначити і для того один з них, чоловік веселого темпераменту і незвичайний любитель музики, запросив своїх обох товаришів на спільну вечерю — гадка тим щасливійша, що всім тром вже голод докучав. З вдячности за то оба запрошені по черзї казали дати по чарці „Альтфатера" і при тім зроблено нараду, куди піти в так пізну пору, бо ледви чи де в якій реставрациї буде можна що дістати. З наради вийшло таке, що найліпше ще буде піти до Тінґель-Танґлю при ул. Фредра, бо то й не далеко і там забава тягне ся аж до півночи а опісля вечеряють ще не лиш артисти і артистки, але також і богато гостий. Як уряджено так і зроблено.

В невеличкій сали, що служила заразом за каварню і реставрацию, була уряджена мала сцена, на котрій якраз відбували ся співи — ще дві послідні точки з проґрами. Коло одного із довгих столів сиділи висші офіцири зі своїми дамами, коло другого „субальтерні", а там дальше кадети, урядники і цивільні, як вже де попало.

Коли наші три знакомі увійшли до сали і засіли самі коло одного порожного стола, на сцені закінчив був свою продукцию якийсь артист. Слабі оплески серед публики були знаком, що не міг чи не умів єї собі позискати.

За хвилю появила ся на сцені артистка, красавиця повнолица, з чорним буйним волосем, в коротенькім костюмі, даючім нагоду пізнати, що Бог наділив єї здоровенними ногами. Була то якась Віденка, бо зачала співати таким віденьским говором і наголосом, що лиш той міг єї добре зрозуміти, хто бодай кілька літ жив у Відни та обертав ся в самих чисто німецких кругах. При тім так принадно викручувала ся і підскакувала, так завертала очками та зиркала ними, особливо в ту сторону, де сиділи молоді офіцири і кадети, що грімкі оплески роздались, коли скінчила співати, і не втихали, доки аж кілька разів не явила ся на сцені і

16 цьвітня велів скликати парлямент і на 23 марця визначив вибори послів.

Рівнож привернув давний обсяг діяльности палаті вельмож. Населене втихомиряє ся наслідком тих розпоряджень і приготовляє ся до виборів. Сподівають ся, що побідять умірковані живла, а всепятні і ворохобні живла остануть в меншости. Однако всеж ще не уступило затревожене, бо рух противмонархічний ширить ся, а доказом того громадне відвідуване могил королївских убийників.

Про фінансовий стан Америки висловив ся Гаріман, оден з найвизначнійших фінансістів Сполучених Держав, перед редактором Matin-а: „Все ще тревае неспокій і боязнь о завтра, бо в Америці нема сталого приміненя до себе ріжних галузий промислу а наше законодавство руководить ся часто примхою або уявою. В народі єсть богато рішучости, трудолюбивости і здорового розуму. Маю отже надію, що дійдемо до рівноваги, котра є справдешною прикметою богатства краю. Але що нам принесе завтра? Справді не знаю“. Иншими словами Гаріман предвиджує можливість краху, в котрім пропаде чимало підприємств, банків і горожан.

Чорногорский князь Микита, урядовий прихильник Росиї, почав тепер прихилювати ся до Австриї. Недавно наслідник чорногорского престола, кн. Данило був у Відни дуже ласкаво принятий цісарем Франц Йосифом, а опісля довго переговорював з бар. Еренталем. Нема сумніву, що кн. Данило переговорював з бар. Еренталем про балканьскі пляни і легко міг переняти ся австрийскими поглядами. Росийска дипльоматия не перебивала тим впливам в тій думці, що они хвилеві.

Новинки.

Львів, дня 9-го марта 1908.

— **Іменованя.** П. Міністер рільництва іменував в етаті урядників лісово-технїчних управителїв лїсів і домен державних, Франца Борка, люстратором.

† **Антін Якса Хамец,** ц. к. шамбелян, б. заступник Маршалка у Видїлї краєв., посол до Ради державної і до Сойму краєв. помер в пятницю по довгій а тяжкій недузї в 67 р. житя у Львові. Бл. п. Хамець був родом з Волині в Росиї ковельского повіта, школи середні кінчив в Рівнім і в Києві, а в 1857 вступив на університат в Києві, котрий скінчив в 1862 р. По польскім повстаню в 1863 р. був повновластним комісарем польского правлїня на Руси, але мусів укривати ся через кілька місяцях по домах властителїв більшої посїлости, аж остаточно виїхав до Галичини і тут став австрийским урядником і старостою в Залїщиках, а пізнїйше радником Намістництва. В послїдних роках своєї урядничої кариєри був приділений до Міністерства Галичини за міністра бар. Землялковского а в 1887 р. був вибраний послом до Ради державної та був ним через 2 каденциї. Ставши заступником Маршалка краєвого, вів у Видїлї краєвім департамент просьвіти, а відтак доріг і зелїзниць. Єго заходами і за єго впливом та запорукою дозволило Намістництво також на основане т.в—а польских ветеранів з повстаня в 1863/4. Похорон покійника відбув ся в недїлю.

— **Пращане** уступаючого і привіт нового віцепрезидента краєвої Ради шкільної відбули ся — як ми вже коротко згадували — в четвер в присутности Є. Е. п. Намістника, членів краєвої Ради шк., краєвих і окружних інспекторів шк. і директорів львівских шкіл середних. Ряд пращальних промов до уступаючого віцепрезеса дра Плажка розпочав окр. інспектор львівского повіта Говорка, підносячи заслуги єго около народного шкільництва через побільшене числа учителів та інспекторів та поліпшене долї народного учительства. По відповіди дра Плажка Є. Е. п. Намістник промовив до него дуже сердечно, зазначуючи єго совістну 44-лїтну працю на ріжних урядових становищах. Потім пращав дра Плажка о. прадат Ленкевич іменем цїлої краєвої Ради шк., а шкільний інспектор Стефанович відчитав текст адреси врученої дров Плажкови від кр. Ради шк. Др. Плажек відповідаючи на промови, начеркнув перегляд своєї діяльности за 7 лїт віцепрезидентури в кр. Раді шк., що зробив і що приготовив свому наслїдникови до викінченя та подякував присутним за поміч в своїй праці. Вкінци промавляв др. Дембовский, новий віцепрезидент кр. Ради шк.

Привитане дра Дембовского на становищи віцепрезидента кр. Ради шк. почало ся промовою Є. Е. гр. Льва Пінїньского, потім виголосив промову іменем урядників кр. Ради шк. радник Буковчик, а в кінци окр. інспектор з Кракова, Добжаньский. П. Віцепрезидент др. Дембовский відповідаючи в довшій промові зазначив велику працю і одвічальність на так визначнім становищи з огляду на зростаючу потребу просьвіти та поступ і реформи в научуваню, та на удержане марности. Запевняючи, що єго задачею буде сторожити над релїгійним і моральним виховуванєм молодежи і керуючись безсторонностию в народних справах дбати про розвиток шкільництва, просив вплаючих єго о поміч в тій праці.

— **Пільги при іспиті зрілости.** В справі нових приписів о іспитах зрілости в гімназиях і школах реальних, котрі небавком появлять ся, довідує ся Fremdenblatt, що слїдує: Улекшеня, котрі будуть обовязувати вже при сегорічних іспитах і будуть основувати ся на тім, що число письменних робіт буде зменшене о 2; відпадуть іменно задачі математичні і переклад з мови викладової на латину, а в школах реальних задача з французского на мову викладову і задача математична. Що до задач з язика викладового будуть ученикам предкладані 3 темати, з котрих ученик буде міг вибрати собі той, котрий єму припаде найбільше до вподоби. Устні іспити будуть відбувати ся лиш з 4 предметів: мови викладової, латини або греки, історії і математики, а в школах реальних лиш з одної мови, математики, фізики і історії. На сьвідоцтвах матури не будуть як доси поміщувати ся ноти з поодиноких предметів, лиш оно буде звучати загально.

— **Репертуар руского театру в Бережанах.** Саля „Сокола“. Початок точно 7·30 вечером. Білєти продає раньше торговля п. Юзичиньского і п. Гервого, а в день представленя від 6 вечером каса театру.

Ві второк, дня 10 марта с. р. „Ревізор з Петербурга“, комедия в 5 діях М. Гоголя.

В середу, дня 11 марта с. р. „Фавст“, опера в 5 діях в 6 віделонах К. Гунода.

— **30.000 кільометрів піхотою!** Сими днями переходив через Чернівці молодий мужчина в туристичнім одіню з перепаскою на рамени і написом „Europe“. Був то Чех, Филип Бродский, котрий минувшого року заложив ся з „Спортовим товариством“ в Женеві, що протягом 2 лїт перейде піхотою 30.000 кіл. Бродский зачав свою дорогу 21 вересня 1907, вийшовши з Вамберка в Чехах. Через Чехи, Горішну Австрию, Баварию, Віртемберґію, Баден, Альзацию-Льотаринґію, Францию, Бельгію вернув ся назад до Німеччини, звідси через Мораву, Шлеск до Галичини і на Буковину. За 5 місяців і 8 днів зробив 9000 кільом. З Буковини пустив ся подорожний на Балкан, звідси піде до Дальматиї і Італії, через Рівієру до Іспанії, Портуґалії, Шотляндиї, Анґлії, Швециї і через Німеччину назад до Чех. Сю дорогу сподіє ся Бродский зробити протягом 14 місяців. В р. 1902 Бродский виграв уже подібний заклад, коли то за 81 днів зробив піхотою 5000 кільом., значить, пересічно 60 кільом. денно.

— **Мария Обренович.** Управа фундациї ім. сьв. Спиридіона в Ясах розпорядила, щоби гроби малого кладовища, яке знаходить ся на обійстю дому недужих, розкопано гроби а знай-

---

не розклонила ся на всї сторони, зиркаючи з вдячности знов в ту сторону, звідки роздавались найгрімкійші оплески.

Остаточно продукциї закінчили ся. Старші офіцири вийшли з своїми дамами, повиходили й деякі цивільні гості; остались лиш молоді офіцири та й наші три Русини, що порали ся коло твердої як дошка печені, з котрою не могли дати собі ради, а за котру треба було добре заплатити. Веселий гумор і дотеп музика помагав однак поборювати трудности і додавав сили навіть вже тоді трохи нездужаючому знатокови руской мови. Всї три заїдали, як могли, свою печеню, сьміяли ся і жартували та попивали слабе австрийске вино.

Тимчасом артисти і артистки повиходили з гардероби та стали похожати по трохи вже пустій сали, ніби то шукаючи місця для себе; вештали ся сюди то туди, аж остаточно знайшли, що кому було потреба. Дві чи три молоді артистки знайшли собі місце при офіцирскім столї; якийсь артист і артистка, мабуть чоловік і жінка, засїли напроти себе при пустім столї і казали подати собі вечерю а якийсь артист розмавляв щось дуже пильно з платничим в куті, мабуть позичав у него гроший.

Лиш одна чорнява Віденка, тота сама, що послїдна виступала, якось не могла нігде знайти собі місци. Покрутила ся кілька разів по сали, ніби шукаючи за чимсь чи когось, і вертала заєдно близько стола, при котрім сидїли наші знакомі Русини. Очевидно мала велику охоту присїсти ся до них, але не сьміла і ждала, чи може єї не запросять. Веселий любитель музики здогадуючись, чого віденьска артистка так дуже крутить ся коло їх стола, відозвав ся, жартуючи до свого товариша фільольоґа:

— Слухай, Омеляне, може би ти їй заплатив вечерю? — А Омелян ніби з натяком на тверду печеню ніби на свій пристаркуватий вид відповідає також жартом:

— Та я би вже їй і заплатив, як би знав, що не погнїває ся.

— Не бійтесь, спробуйте! — відзиває ся на то Віденка чисто по руски з сільско-жидівскою вимовою.

Табльо! От тобі маєш!

Артистка вже навіть і не розпитує богато, лиш присїдає ся до своїх добре знакомих. Або хиба они не знакомі? А преці тут крім них і єї нїхто більше по руски не говорить; всї инші розмавляють по німецки і не розуміють по руски, а кельнери — ну, кельнери звичайно в таких случаях глухі; а впрочім що їм до того? Тоті три панове, Русини, і она, артистка з Відня, то собі краяни, тому она й сьміло сїдає собі коло них до стола і каже подати собі вечерю, щоби тим пану Омелянови дати наглядний доказ, що она не обидить ся. Не чекаючи, щоби пан Омелян розпоряджав, казала подати собі біфстек, до того подвійпу чи потрійну порцию салати, бо она дуже салату любить і малу фляшину звичайного білого вина.

Треба признати, артистка з Відня була на стілько делїкатна, що мала згляд на кишеню земляка і не хотїла надуживати єго доброти.

Всї три панове аж не знають, що казати на таку несподївану пригоду. Що глянуть один на другого, то мало не вибухнуть сьміхом, хоч пану Омелянови трохи й по сьміху, бо за виповіджений необачно і в нещасливу хвилю жарт мусить тепер заплатити. За то бодай мусить він тепер довідати ся, яким способом тота артистка з Відня научила ся по руски, отже заводить з нею розмову а здогадуючись, що то без сумнїву жидівка, питає єї таки відразу просто:

— А ви звідки?

— Я тутейшні.

— Як то, зі Львова?

— Ні. Спід Жидачева. — І не чекаючи вже дальших допитів, розповідає сама дальше: Мій тато сидить там на коршмі. Але я як мала пятнайцять лїт, то я мала велику охоту бути славною співачкою; ну, то я втекла з дому і поїхала до Відня і тут виучила ся на співачку.

От тобі маєш! Артистка спід Жидачева!

Закінчило ся так, що артистка спід Жидачева попоїла і випила штукою, пан Омелян заплатив за штуку а оба сьвідки насьміяли ся.

(Дальше буде).

дені в них кости перенесено на міске кладовище. Зробило то велику несподіванку, коли розкопано гріб Мариї Обренович а тіло еї знайдено майже не змінене. Мария Обренович, з роду Румунка, Катарґі, була одною з більших красавиць свого часу. Она віддала ся була за Ефрема Обреновича, але небавком овдовіла. Із сего подружа походив Мілян, пізнійший король сербский. Мария Обренович пережила свого мужа ще богато літ і остала була любовницею першого князя Молдави і Волощини (теперішної Румунії) Александра Кузи. Она померла в 1876 р. в Парижи. Тіло еї там забальзамовано і перевезено до Ясс, де поховоронено з великою парадою. Лікарі кажуть, що тіло задержало ся длятого так добре, що було добре забальзамоване і що спочивало у вапнистій земли. Румуньске правительство розпорядило, щоби перенесене тіла відбуло ся з такою парадою, яка належить ся княжим особам.

Телеґрами.

Відень 9 марта. Вчера перед полуднем відбуло ся віче державних урядників, на котрім ухвалено засновати будівляну спілку для будованя дешевих урядничих мешкань. На віче прибули відпоручники міністерств скарбу, робіт публичних і зелізниць та богато послів.

Будапешт 9 марта. Социяльно-демократична партия устроіла вчера по полудни збори в користь загального голосованя. Принято резолюцию осуджуючу політику коаліциї. По зборах велике число учасників удало ся перед клюб партиї независимости, аби там демонструвати. До заколотів не прийшло.

Льондон 9 марта. Бюро Райтера довідує ся, що перед зібранем палати послів відбуде ся рада міністрів, на котрій — як зачувати — має бути всесторонно обговорена справа листу цісаря Вільгельма. Міністер маринарки льорд Твідмавс представить раді міністрів цілу справу.

Париж 9 марта. З Мазаґану доносять, що Мулей Гафід стоїть табором о 90 кільометрів від міста, коло місцевости Аземур. Войска Мулей Гафіда зібрані в тій околици одержують безнастанно підкріпленя. Ґубернатор в Аземур зарядив, аби французский корабель военний „Ґаліле", котрий стоїть на водах коло Мазаґану, відплив, а загрозив, що на случай невиповненя того приказу нападе на Мазаґан. З тої причини Европейці і жиди дуже затревожені. В Мазаґані справа Мулей Гафіда дуже поправила ся.

Біярріц 9 марта. Король Едвард прибув сюди онogди вечером.

Ґібральтар 9 марта. Російска ескадра відплила вчера під командою адмірала Еберґардта до Віґо.

НАДІСЛАНЕ.

Книжки для молодїжи.

видавництва руск. Тов-а педаґоґічного припоручені ц. к. Радою шк. краєвою.

Образкові без тексту для дїтий найнизшого степеня науки:

Ч. 100. Для розривки 1·20 К. — Ч. 99. Ах яке хороше 2 К. — Ч. 26. Наші зьвірята 80 сот.

Образкові з текстом для дїтий другого степеня науки:

Ч. 8. Зьвіринець 20 с. — Ч. 10. Забавки 20 с. — Ч. 11. Менажерия 20 с. — Ч. 96. Дітвора 1 К. — Ч. 97. Зьвірята домашні 80 с. — Ч. 98. Приятелі дїтий 1·20 К.

Ілюстровані для дїтий третого і четвертого степеня науки:

Ч. 60, 62, 69, 75, 76. Казки Андерсена бр. по 50 с., опр. по 70 с. — Ч. 63. Казки Брянчанінова бр. 30 с., опр. 44 сотиків. — Ч. 109. Робінсон велик. бр. 1·80 К, опр. 2·20 К. — Ч. 65. Мірон. Пригоди Дон Кіхота бр. 80 с., опр. 1·10 с. — Ч. 101. Ґете-Франко: Лис Микита бр. 1 К, опр. 1·30 с.

Книжки без образків для дїтий третого і четвертого степеня науки.

Ч. 50. Коротенький огляд руско-україньского письменьства, д-ра О. Макарушки. — Ч. 109. Робінзон великий бр. 1 К 50 с. опр. 1·80 К. — Ч. 1. Молитвенник нар. опр. 30 с, опр. в полотно 40 с. — Ч. 3. Китиця желань 3 розш. видане бр. 40 с, опр. 60 с. — Ч. 4. Читанка бр. 20 с. — Ч. 13. Т. Шевченко. Кобзар для дїтий 30 с. — Ч. 15. Юл. Верне. Подорож довкола землї бр. 1·20 К, опр. 1·50 К. — Ч. 29. Мальота. Без родини опр. 1·10 с. — Ч. 54. Т. Шевченко. Кобзар бр. 2 К, опр. 2 К 40 с, в полотнї 2·70 с. — Ч. 71. Оповіданя для дїтий бр. 40 с, опр. 54 с. — Ч. 72. М. Коцюбиньский. Оповіданя бр. 40 с, опр. 54 с. — 73. О. Катренко. Оповіданя бр. 40 с, опр. 54 с. — 74. Василь В-р. Подорож до краю Ліліпутів бр. 50 с, опр. 64 с. — 77. А. Кримский. Переклади бр. 40 с., опр. 54 с. — 82. Марта Борецка, іст. опов. бр. 40 с., опр. 60 с. — 84. Др. М. Пачовский. Народні думи з поясненями ч. I. 40 с., опр. 60 с. — 86. А. Толстой. Казки бр. 40 с., опр. 54 с. — 87. О. Кониський. Поеми бр. 30 с., опр. 44 с. — 88. Покарана лож. Комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с.— 90. Дивні Пригоди Комаха Санґвіна ч. I. 48 с., опр. 70 с. — 91. Е. Ярошиньска. Перша книжочка для малих дівчат 20 с. — 94. Е. Ярошиньска. Друга книжочка для м. дівчат 20 с., разом оправлені 54 с. — 92. Малий сьпіваник 20 с. — 93. Клавдия Лукашевич. Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 с. — 103. Анґлійскі казки 24 с., опр. 38 с. — 104. Е. Ярошиньска. Повістки 24 с., опр. 90 с. — 106. Др. І. Франко. Абу Казимові капцї 60 с., опр. 90 с. — 108. Збиточник Ґумфрі, з анґлійск. 70 с, опр. 1 К. — 111. Л. Ґлїбів: Бойки 10 с. — Ч. III., IV., VI. В. Чайченко: Комар, Грицько, Дума про княгиню Кобзаря по 10 с. — Ч. V., VII. Днїпрової Чайки: Казка про сонце та его сина, Писанка по 10 с. — 112. Істория куска хлїба бр. 50 с, опр. 64 с. — 115. В Джунґлях, брош. 50, опр. 64.

Книжки для молодїжи шкіл виділових:

Ч. 89. М. Вовчок. Інститутка бр. 40 с., опр. 60 с. — 95 Шекспір в повістках бр. 30 с., опр. 60 с.

Замовляти можна в канцеляриї руского Тов. Педаґоґічного у Львові ул. Сикстуска 47 або в книгарні Товариства ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1. Хто пришле гроші поперед, тому при замовленю книжок (в канцеляриї Товариства) на квоту 10 К висилає Товариство книжки оплатно, а від подвижки дає 10 прц. рабату. При замовленях нижше 10 К (на инші книжки) треба дочислити оплату почтову.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·20**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·33**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвят.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).